



Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Provisiones Senectutis, Per Tres
Partes Distributæ - In quibus raræ ac penenecessariæ Veritates, cum
omnibus Christi fidelibus, tum potissimùm Gratiarum Cœlestium,
lucrorumque æternorum avidibus, quâ theoreticè, quâ practicè
proponuntur

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066391

Stimulus 6. Conscientia peccatorum venialium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45462

latur verò subtractione, ex toto, vel ex parte oportuna gratiæ, occasionum tentationumvè permissio, in iis derelictione, lapsuum permissio, obduratione cordis, excæcatione mentis &c.

Hæ pænæ spirituales infliguntur à Deo sæpe, & non pro mortalibus tantum noxis, nec etiam pro venialibus culpis solum, sæpè inferuntur etiam pro non culpis, etiam pro omissis inculpabiliter dispositionibus ad auxilia & adventum gratiæ, sæpè pro tardato solum aditu ad Deum, pro dilata tantum apertione cordis pulsanti Deo.

Habet ergo conscientia unde timeat vel ipsam remissionem peccatorum suorum. Habet unde timeat seipsam levissime peccantem, accuratè poenitentem, atque etiam ne quidem peccantem, vix certè delinquentem. Quod cum ita sit, semper quidem & omnes quidem stimulare conscientia sua debet, ut non sint sine metu, at revera illis maximè hic stimulus opus est: quos vicina vivendi meta percellit metu. Decet enim hos, ut quàm maximè urgeant exsolutionem, quando se vident urgeri ad resolutionem. Qui enim adhuc vegeti sunt, malè quidem, attamen quasi rationabiliter peccant in spe, dum procrastinant, ut quibus jam tempus resolutionis suæ instat, non nisi irrationabiliter, ac proinde inexcusabiliter æque & damnabiliter vocem Corvi Cras, Cras, occinunt.

Stimulus VI.

Conscientia peccatorum omnium.

Dicit forte tibi (ô Homo) conscientia tua. Gratias Deo: non mihi mortalium conscientis sum. Venialia quæ sola sentio, non me damnabunt

M 3

bunt

*Psal. 4. 1.
Ezech. 2. 5.*

bunt in perpetuum. Quia enim venialia sunt, facilem habent apud veniæ Dominum & condonationem & expiationem. Hæc qui dicit atque sentit ignorantia & tepiditatis filius est, de gente exaspirante, de populo gravi corde processit. Veniale peccatum non tam est parvi faciendum, quia veniale; quàm potius formidandum est, quia peccatum est. Mittamus hoc (quod tamen præcipue in oculis haberi debet à veris Dei servis) quòd peccatum etsi veniale in Deum tamen sit, & ei displiceat, & Spiritum Sanctum contristet, & gratiæ spiritum, seu spiritûs gratiam extinguat, & multam animæ labem scabiemque inducat, & auxilium Dei speciale efficacique repellat, & sternat complanetq; viam facillimam ad mortales lapsus, & mentem excæcet, & cor obduret, & spirituales sensus hebetet atq; obtundat; mittamus hoc totum: illud expendas (mi homo) per velim. Cares peccatis mortalibus, & sola venialia in te agnoscis, dic quæso, estne hoc multæ & magnæ gratiæ Divinæ auxiliantis protegentisque ac vigilantis circa te, & super te? negare non potes, nisi impiissimus æquè ac ingrattissimus. Est ergo gratiæ copiosæ, amplæ, singularis: carere mortalibus. Jam te judicem ipsummet volo. Estne hoc boni ac veri filii Dei abundare Divinis auxiliis copiosis & præstantibus, & nihilominus scatere peccatis venialibus? An putas Deum, qui te à mortalibus protegit, velle à te per venialia offendi, irritari, conspurcari, contemni? Audistine aliquando Patrem, qui dicat Fili mi, liberum tibi esto, cædere, vulnerare, lapidare, irridere, despuere, luto, cæno, sordibus me oblinire, contemptim habere,

In oculis meis omne genus ingratiarum agere: solum parricidium, vide, ne commiseris, cave ne me vitâ spoliaveris. Homo, qui peccata venialia sicut aquam bibis, qui solis te illis scatere penè gloriaris, penè gratias agis, tu videris talem tibi Deum tuum Patremque tuum effinxisse: cui tantum parricidium mortalis culpæ displiceat, culpas autem tuas veniales ultrò abs te exposcat. Domine: eo ne usque insipientiæ & improbitatis, amici tui, filii tui, sponsæ tuæ devenient: ut iis peccare in te venialiter pro magna tua in eos gratiâ favoreque sit? O monstrum ignorantiae simul & tepiditatis & ingratitude! Sine peccatis quidem esse non possumus, sicut neque sine morbis, atqui non ideò morbos ultrò quærimus, immò repellimus, fugimus & fugamus. Non ergo etiam ideò peccata venialia admittenda vel dissimulanda sunt, sed potius, & fuigenda, & effuganda, & perfananda, & expianda omniratione sunt, omnibus quidem: at certè omnifobrio iudicio iudice, iis vel maximè, quos cum annis etiam tempus vivendi, simul ac venialibus delinquendi deserit. Ne à Deo inveniantur tunc primum desuisse venialiter peccare, quando defecit eos tempus, quo possunt peccare. Potius hoc agant, ut spatia peccandi, occupent actione & labore pro peccatis suis venialibus accuratè pœnitendi, & quam plenissimè Deo satisfaciendi.

Stimulus VII.

Conscientia Mortis advenientis.

Navigatio est vita hominis super terram, tam diu in mari navigatur, quàm diu ad portum non pervenitur. Invecta est in portum na-